

5 kwietnia
wspomnienie dobrowolne św. Etelburgi, ksieni
- patronki kobiet oczekujących potomstwa

Święta Etelburga była córką króla Kentu Ethelberga i chrześcijanki z Paryża. Ojciec długo trwał przy pogaństwie i dopiero, kiedy św. Augustyn, wysłany w 597 roku przez papieża Grzegorza Wielkiego z misją na Wyspy Brytyjskie, osiedlił się w Canterbury, władca postanowił przyjąć wiarę chrześcijańską i został ochrzczony przez Augustyna. To zaś okazało się zdarzeniem przełomowym w dziejach angielskiego Kościoła. Za przykładem króla poszli wkrótce wielmoże, a następnie lud. A nawróciwszy się już, król wychował córkę na pobożną i cnotliwą chrześcijankę. Po latach zaś Ethelbert zasłynął nie tylko jako pierwszy chrześcijański król na ziemiach angielskich, ale z czasem sam też został zaliczony do grona świętych. Ethelbert umarł w roku 616. Tron odziedziczył po nim syn Edbald. Wkrótce potem król sąsiedniej Northumbrii Erwin poprosił młodego władcę Kentu o rękę jego siostry, księżniczki Etelburgi. Ponieważ był poganinem, spotkała go odmowa, ale gdy przyrzekł Edbaldowi, że pozwoli jego siostrze praktykować swą wiarę i że sam rozważy przyjęcie chrześcijaństwa, otrzymał zgodę. I tak doszło do ślubu, który połączył dwa wielkie rody Anglii. Erwin dotrzymał obietnicy i w 627 roku, gdy urodziła mu się córka, przyjął chrzest, lecz zaledwie kilka lat później zginął w bitwie. Etelburga zabrała córeczkę, wróciła do Kentu, gdzie w Lyminge, utworzyła wspólnotę zakonną. Pozostała tam jako opatka, aż do swej śmierci w roku 647, wiodąc cnotliwe oraz pobożne życie i ucząc nowonawróconych prawd wiary.

Modlitwy:

Święta Etelburgo, módlcie się za nami.

Święta Etelburgo, wstawiajcie się za nami.

Święta Etelburgo, wspierajcie nas.